

עמ"ת 19932/01/17 - בהג'ת אלאטרש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 19932-01-17 אלאטרש(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 503753/2016

בפני
העורר
נגד
המשיבה

כבוד השופט אלי אברבנאל
בהג'ת אלאטרש (עציר)
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט השלום בתיק מ"ת 13371-12-16, אשר הורה לעצור עד לתום ההליכים את העורר בגין ת.פ. (שלום ים) 13338-12-16, בו מיוחסות לו בצוותא עם אחרים עבירות של גניבת רכב וקשירת קשר לפשע. (בעניין עבירה של הכשלת שוטר שיוחסה לעורר, הודיע ב"כ המשיבה כי בכוונתו למחוק אותה מכתב האישום).

כתב האישום מפרט השתלשלות אירועים שהתרחשו ביום 20.11.16 בשעות הערב והלילה, ומייחס לעורר קיום שיחות טלפון שבאמצעותן תרם לגניבת משאית עמוסת ברזל, בין היתר בדרך של גיוס נהג לשם כך, וכן אספקת מכשיר שבכוחו לשבש את היכולת לאתר את המשאית לאחר גניבתה.

2. ראייה מרכזית בחומר הראיות היא האזנת סתר שביצעה המשטרה למכשירי טלפון, שממנה ניתן ללמוד על מעורבותם של חמישה אנשים בגניבת הרכב.

טיעוני הצדדים

3. העורר בן 36 המתגורר בחברון, מוסר בחקירותיו כי הוא עובד כ 15 שנה כנהג משאית, כי אינו מעורב כלל בפרשה וכי לא השתתף בשיחות טלפון המיוחסות לו.

לדבריו בעת האירוע שהה במעצר ברשות הפלסטינאית. לתמיכה בדבריו הציג הזמנה לחקירה ברשות הפלסטינאית.

4. לצורך הוכחת זהותו של העורר כדובר בשיחות האמורות, הגישה המשיבה מזכר חתום על ידי רס"ב אניס מנסור, ולפיו החתום על המזכר האזין לתקליטור חקירתו של העורר, והשווה את קולו לקולו של המשוחח בשלש שיחות טלפון מ 30.10.16, 31.10.16, 8.11.16 וכי "למיטב ניסיוני הקול הינו זהה". לאחר שבמהלך הדיון נטען לגבי משקלו הנמוך של מזכר זה, הגישה המבקשת, סמוך לפני מועד הקראת ההחלטה בערר, מזכר נוסף מיום 22.1.2017 בעלי תוכן זהה, בנוגע לשיחות שאת טיבן לא ידע ב"כ המשיבה להסביר למעט עצם שייכותן לתקליטור שיחות הטלפון שבתיק חקירה זה.

5. ב"כ העורר טוענים כי מזכרים אלה מהווים בראיה יחידה הקושרת את העורר לאירוע, כי מדובר במזכרים בני עמוד אחד, כי ניסיונם של הכותבים ותפקידם אינם ידועים, כי לא נעשה שימוש לצורך השוואת הקולות באמצעי טכנולוגי כלשהו וכי שלש השיחות האמורות במזכר הראשון ששימושו להשוואה, אינן רלוונטיות לאירוע שבכתב האישום ואף אינן נכללות בחומר החקירה. לגבי השיחות המצוינות במזכר השני לא ידוע כלל מהן השיחות שפורטו.

עוד הם טוענים כי העורר לא נקשר לשיחות אלה על פי מספר טלפון שניתן לשייך אליו, בדרך של איכון, או בכל דרך אחרת. לטענתם למרות מרכזיותה של ראייה זו צווי האזנות הסתר טרם הומצאו להם.

6. באשר לעילת המעצר, טוענים ב"כ העורר, כי מדובר באדם נורמטיבי, שבעברו הרחוק שתי הרשעות בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין ועבירה אחת של שימוש במסמך מזויף וכי ב 12 השנים האחרונות העורר כלל לא נכנס לישראל, הוא בעל משפחה, מתגורר בביתו שבחברון ועובד לפרנסתו.

עוד הם טוענים כי שגה בית המשפט קמא כשקבע כי מסוכנותו של העורר גבוהה משל אחרים בפרשה זו.

7. ב"כ המשיבה טוען כי די בשלב זה במזכר זיהוי הקולות האמור כדי להוכיח לכאורה כי מדובר בקולו של העורר. לדבריו העורר הודה בחקירתו כי כינויו "אבו רבחי" וכי כינוי זה עולה בחלק מהשיחות ובין היתר משיחה 1292 שהתרחשה בעת האירוע.

8. ב"כ המשיבה מוסיף כי אמגאד עאמר, אחד משותפיו של העורר לכתב האישום, אישר בחקירתו מיום 24.11.2016 בשעה 10:52 כי הוא מכיר אדם בשם בהג'ת, כשמו של הנאשם, וכי יתכן ששוחח עימו ביום מעצרו. כן הפנה להודעתו של אמגאד מיום 28.11.2016 בשעה 13:15 בה הוא מאשר כי הוא מכיר אדם בשם בהג'ת המכונה אבו רמי.

לעניין צווי האזנות הסתר הסביר ב"כ המשיב כי אלה יומצאו לעורר בד בבד עם הוצאתה של תעודת חסיון בתיק.

9. ב"כ המשיבה ביקש לאשר את קביעתו של בית המשפט קמא לפיה מסוכנותו של העורר גבוהה משל אחרים, זאת בשל בכירותו כעולה מהשיחות.

דיון והכרעה

בעניין טענת האליבי האמורה, אין חולק כי המשטרה לא בדקה אותה לאורך כל תקופת מעצרו של העורר, ורק היום, סמוך לפני מתן ההחלטה בערר, הוגש מזכר בדבר שיחת טלפון שבה מסר נציג הרשות הפלסטינאית כי העורר לא שהה במעצר ביום האירוע. לאור זאת מצאתי לנכון שלא לתת משקל למחדל חקירתי זה.

10. אף אם חומר הראיות שבתיק החקירה שלפנינו עונה על דרישת ה"ראיות לכאורה", קשה להגדירו כחומר ראיות מוצק. על פי פסיקת בית המשפט העליון "קיימת זיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר" (בש"פ 1273/14 **דסוקי נ. מדינת ישראל** (פורסם בנבו)).

11. אין חולק כי בתיק שלפנינו זיהוי הקולות מהווה ראיה מרכזית, שבלעדיה לא ניתן יהיה להרשיע את העורר. לבית המשפט לא הוגשה בעניין זה ראיה מדעית, או זיהוי קול שנעשה על ידי אדם המכיר את קולו של העורר הכרות של ממש. הגשת חוות דעת של מומחה, בעל ניסיון בתחום זיהוי קולות, אפשרית בתנאים מסוימים. ואולם במקרה שלפנינו לא מולאו דרישות בסיסיות כדי לגבש ראיה שבמומחיות. יכולותיו של איש המשטרה שרשם את המזכר האמור וניסיונו בתחום זיהוי קולות לא פורטו במזכר. מדובר במי שהביע דעתו במילים ספורות ממש וללא כל הנמקה.

זאת ועוד, השוואת הקולות נעשתה, ככל שמדובר במזכרו של רס"ב מנסור, לשלש שיחות בלתי רלוונטיות, האחת התרחשה 12 יום לפני האירוע והאחרות כשלשה שבועות לפניו. כדי להגיע לממצא לפיו העורר הוא הדובר בשיחות הרלוונטיות לאירוע, נדרשת חוות דעת נוספת אשר תקבע כי המשוחח בשלש השיחות שבמזכר האמור הוא אותו אדם שקולו נשמע בשיחות הרלוונטיות. אין די בכך שמתמלל כינה את הדובר בשיחות אלה "בהג'ת" כדי להגיע לממצא כאמור.

בנסיבות אלה, משקלו של זיהוי הקולות, בשלב זה, מוגבל.

12. הודעותיו האמורות של אמגאד עאמר אינן משלימות את החסר. כל שנאמר בהודעה מיום 24.11.16 הוא כי "יכול להיות" כי הנחקר מכיר אדם בשם בהג'ת אלאטרש, כי יתכן שמדובר ב"סוחר אבן או משהו כזה" - פרט שאינו מתאים לעורר, כי הוא מתגורר בחברון, כי הוא "גבוה ומלא עיניים שחורות" - תיאור שאינו מתאים לעורר וכי יתכן ששם משפחתו אבו סינינה - פרט נוסף שאינו מתאים לעורר. ובהודעה מיום 28.11.16 הוא מאשר כי כינויו של בהג'ת הוא אבו רמי.

במהלך החקירה המשיבה לא הפגישה את הנחקר עם העורר, כדי שיוכל לאשר או להכחיש כי זהו האדם שעליו הוא מדבר בהודעותיו האמורות. זאת ועוד, הנחקר לא מייחס לאותו בהג'ת קשר כלשהו לאירוע נושא כתב האישום.

13. גם עילת המעצר בתיק שלפנינו אינה מובהקת. מדובר אמנם בעבירה חמורה של גניבת משאית, שלפי

המיוחס לעורר ולחבריו לכתב האישום, נעשתה בתיאום בין קבוצת אנשים. ואולם יש לזכור כי מדובר בעבירת רכוש יחידה, המיוחסת לעורר, שלמעט שתי הרשעות רחוקות המתוארות לעיל, חי חיים נורמטיביים.

14. נוכח המסקנה כי חומר הראיות שלפנינו מעורר קשיים ולאור טיבה של עילת המעצר כמתואר לעיל, מן הראוי לבחון חלופה למעצרו של העורר.

15. במהלך הדיון הציעו באי כוחו, להפקיד 20,000 ₪ להבטחת התייצבותו למשפט וכן להמציא ערבים תושבי ישראל, אשר יערבו להתייצבותו.

16. המסקנה היא כי למרות הקשי שבשחרור נאשם אל מחוץ לישראל והחשש מפני אי התייצבותו להליכים המשפטיים, הרי שבמקרה שלפנינו נכון לאפשר זאת.

סוף דבר

17. הערר מתקבל בכך שהעורר יעצר עד לתום ההליכים, אלא אם להבטחת התייצבותו למשפט ולעונש, יפקיד 20,000 ₪ במזומן, ויחתום בעצמו ובנוסף ימציא ערבויות של שלשה תושבי ישראל בסך 50,000 ₪ כל אחד.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.